

Warszawa, dnia 30 września 2013 r.

Poz. 1150

**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 18 lipca 2013 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 16 grudnia 2005 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 264, poz. 2205),
- 2) ustawą z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217),
- 3) ustawą z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 85, poz. 571),
- 4) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505),
- 5) ustawą z dnia 9 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 26, poz. 156),
- 6) ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 79, poz. 660),
- 7) ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów (Dz. U. Nr 216, poz. 1676),
- 8) ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),
- 9) ustawą z dnia 23 listopada 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego (Dz. U. poz. 1544)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 15 lipca 2013 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 68–82, art. 84 i art. 85 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417), które stanowią:

„Art. 68. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.^{a)}) wprowadza się następujące zmiany:

1) (uchylony);^{b)}

2) (uchylony);^{b)}

3) w art. 67:

a) w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W zakresie określonym odrębną ustawą za Skarb Państwa czynności procesowe podejmuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa.”;

b) uchyla się § 3;

4)^{c)} art. 87¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 87¹. § 1. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.”;

5) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.”;

6) art. 161 otrzymuje brzmienie:

„Art. 161. W toku posiedzenia wnioski, oświadczenia, uzupełnienia i sprostowania wniosków i oświadczeń można zamieścić w załączniku do protokołu. Jeżeli stroną zastępuje adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy lub Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, przewodniczący może zażądać złożenia takiego załącznika w wyznaczonym terminie.”;

^{a)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1413.

^{b)} Przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 264, poz. 2205), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

^{c)} W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku b.

- 7) w art. 207 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Stronę reprezentowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa przewodniczący może zobowiązać do złożenia w wyznaczonym terminie pisma przygotowawczego, w którym strona jest obowiązana do powołania wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania.”;

- 8) w art. 300 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Za Skarb Państwa sąd może przesłuchać w charakterze strony osoby powołane do reprezentowania państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub inne wskazane osoby.”;

- 9) w art. 485 w § 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dopuszczalne jest dołączenie odpisów dokumentów, o których mowa w § 1 i 2a, jeżeli ich zgodność z oryginałem jest poświadczona przez notariusza albo występujących w tej sprawie adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub radcę Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.^{d)}) w art. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego,

3) Ministra Stanu, Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Szefa Kancelarii Prezydenta, zastępcy Prokuratora Generalnego, wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058, z późn. zm.^{e)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1)^{d)} w art. 66 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”;

- 2) w art. 72 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) podjęcia pracy w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”;

- 3) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Adwokat skreślony z listy adwokatów z przyczyn wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 2 i 4–5 podlega na swój wniosek ponownemu wpisowi na listę, chyba że przestał odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 65 pkt 1 i 2.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.^{e)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1)^{h)} w art. 25 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”;

^{d)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001 r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002 r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774.

^{e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2067 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1361.

^{f)} W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku b.

^{g)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1069 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, z 2004 r. Nr 34, poz. 303, Nr 62, poz. 577 i Nr 202, poz. 2067 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1361.

^{h)} W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku b.

2) w art. 28 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) podjęcia pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”

Art. 72. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.¹⁾) w art. 1 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w sprawach nieuregulowanych w odrębnych przepisach.”

Art. 73. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adwokatów, radców prawnych oraz radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej trzy lata,”;

2) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, aplikantów, asesorów, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”

Art. 74.^{k)} W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369, z późn. zm.¹⁾) w art. 12 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) osób, które co najmniej przez trzy lata zajmowały stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”

Art. 75. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.^{m)}) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Jeżeli w toku kontroli powstanie wątpliwość wymagająca interpretacji przepisów prawnych związanych z ochroną praw lub interesów Skarbu Państwa, dyrektor właściwej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli lub upoważniona przez niego osoba zwraca się do Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa o wydanie opinii prawnej w tej sprawie.”

Art. 76. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.ⁿ⁾) uchyla się art. 4.

Art. 77. W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ, który wydał akt objęty wnioskiem lub skargą konstytucyjną, albo Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, jeżeli Rada Ministrów wyznaczyła Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym,”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410.

^{k)} W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku b.

^{l)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2142, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 147, poz. 1547, Nr 173, poz. 1808 i Nr 202, poz. 2067 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1361, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1417.

^{m)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 14, poz. 114.

ⁿ⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703.

- 2) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnikami postępowania przed Trybunałem są: skarżący, organ, który wydał zakwestionowany akt normatywny, albo Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, jeżeli Rada Ministrów wyznaczyła Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, i Prokurator Generalny; uczestnikiem jest również Rzecznik Praw Obywatelskich, jeżeli zgłosił swój udział w postępowaniu.”

Art. 78. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z późn. zm.^{o)}) w art. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Prezesa i wiceprezesów oraz starszych radców i radców Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”

Art. 79. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.^{p)}) w art. 25 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa sprawuje nadzór nad działalnością Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”

Art. 80. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.^{q)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Zarządzenia porządkowe przewodniczącego oraz kary porządkowe wymierzone przez sąd nie mają zastosowania do sędziów i ławników należących do składu orzekającego oraz do prokuratora, adwokata, rady prawnego i rady Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa biorących udział w sprawie, a także osób, do udziału których w sprawie stosuje się przepisy o prokuratorze.”;

- 2) w art. 61 w § 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zajmował stanowisko rady w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa – co najmniej przez trzy lata.”;

- 3) w art. 63 w § 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zajmował stanowisko starszego rady w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa – co najmniej przez sześć lat.”;

- 4) w art. 92 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w sądzie lub prokuraturze na stanowiskach: aplikantów, asesorów, sędziów i prokuratorów, w Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku rady, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, rady prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy pracy, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”;

- 5) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. W razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego w toku postępowania dyscyplinarnego, postępowanie to toczy się nadal. Jeżeli obwiniony podjął pracę w urzędzie państwowym, Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, adwokaturze lub jako radca prawny albo notariusz, sąd przesyła wyrok odpowiednio temu urzędowi, Prezesowi Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej lub Krajowej Radzie Radców Prawnych albo Krajowej Radzie Notarialnej.”

^{o)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302.

^{p)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298 i Nr 169, poz. 1414.

^{q)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1413.

Art. 81. W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pozostawał co najmniej osiem lat na stanowisku sędziego, prokuratora, radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez osiem lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego lub pracował w charakterze asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym co najmniej dwa lata.”;

2) w art. 26 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przez co najmniej cztery lata pozostawała na stanowisku sędziego, prokuratora lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez cztery lata wykonywała zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez sześć lat pozostawała w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego.”.

Art. 82.¹⁾ W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 169, poz. 1417) w art. 175 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli skargę kasacyjną sporządza sędzia, prokurator, notariusz, radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, będący stroną, jej przedstawicielem lub pełnomocnikiem albo jeżeli skargę kasacyjną wnosi prokurator lub Rzecznik Praw Obywatelskich.”.

„Art. 84. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w drodze zarządzenia, powoła w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu Pełnomocnika do spraw organizacji Prokuraturii Generalnej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, określając zakres jego zadań i środki niezbędne do ich realizacji. Celem działania Pełnomocnika jest zorganizowanie Prokuraturii Generalnej, w tym oddziałów Prokuraturii Generalnej, zatrudnienie pracowników oraz podjęcie innych czynności niezbędnych do rozpoczęcia jej pracy. Z chwilą powołania Prezesa Prokuraturii Generalnej Pełnomocnik kończy swoją działalność.

2. Pełnomocnik w okresie sprawowania swojej funkcji wykonuje zadania dyrektora generalnego urzędu na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Nadzór nad działalnością Pełnomocnika sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, wyposaży Prokuratorię Generalną w nieruchomości oraz środki trwałe i obrotowe niezbędne do jej działalności.

5. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak też w innych komórkach organizacyjnych, spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego artykułu, mogą zgłosić Pełnomocnikowi zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej. W drodze porozumienia z dotychczasowym pracodawcą, zawartego na wniosek Pełnomocnika może on zatrudnić na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej pracownika, który zgłosił zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej.

6. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy, na stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej mogą być przyjęte, w drodze konkursu, również osoby, które po odbyciu wymaganej przepisami prawa aplikacji, złożyły egzamin sędziowski, prokuratorski, radcowski, adwokacki lub notarialny i spełniają wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6.

7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania konkursu, zapewniając należyty poziom wiedzy radców Prokuraturii Generalnej.

8. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa w przypadkach przejmowania przez Prokuratorię Generalną zadań realizowanych dotychczas przez inne organy.

Art. 85. 1.⁵⁾ Do dnia 14 marca 2006 r. koszty organizacji i funkcjonowania Prokuraturii Generalnej, w tym wydatki na wynagrodzenia radców i innych jej pracowników, są finansowane ze środków Funduszu Skarbu Państwa,

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku b.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku b.

o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.¹⁾).

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega przekazaniu na przychody budżetu państwa nadwyżka, o której mowa w art. 56 ust. 4 ustawy wymienionej w ust. 1.

3. W przypadku braku wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, uzupełnienie tych środków następuje z rezerwy ogólnej Rady Ministrów.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1 i art. 84 ust. 1, są przekazywane na rachunek Prokuraturii Generalnej, na wniosek Pełnomocnika.”;

- 2) art. 2–5 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 264, poz. 2205), które stanowią:

„Art. 2. 1. Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórkach obsługi prawnej administracji rządowej (departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak również w innych komórkach organizacyjnych, spełniający wymogi określone w art. 29 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 ustawy wymienionej w art. 1, w terminie do dnia 15 lutego 2006 r. mogą zgłosić Pełnomocnikowi, o którym mowa w art. 84 ust. 1 tej ustawy, zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. W drodze porozumienia z dotychczasowym pracodawcą, zawartego na wniosek Pełnomocnika, może on zatrudnić na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa pracownika, który zgłosił zamiar przejścia do pracy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do niebędących członkami korpusu służby cywilnej pracowników zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej (biurach legislacyjnych, departamentach prawnych, biurach prawnych, zespołach radców prawnych), jak też w innych komórkach organizacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz do pracowników samorządowych zatrudnionych w komórkach obsługi prawnej, jak również w innych komórkach organizacyjnych urzędów jednostek samorządu terytorialnego, których organy lub członkowie organów na podstawie przepisów szczególnych podejmują za Skarb Państwa czynności w postępowaniach sądowych.

Art. 3. Wnioski złożone na podstawie art. 84 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność.

Art. 4. Pełnomocnik, o którym mowa w art. 84 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w okresie sprawowania swojej funkcji może zatrudniać radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa i innych pracowników, niezbędnych przy organizowaniu Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Do tych radców i innych pracowników stosuje się zasady wynagradzania dotyczące radców i innych pracowników Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.”;

- 3) art. 89 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217), który stanowi:

„Art. 89. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 67 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 85, poz. 571), który stanowi:

„Art. 67. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2007 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 39 pkt 7 i art. 57, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) (uchylony);
- 3) (utracił moc).”;

- 5) art. 199, art. 200, art. 202, art. 203, art. 206 i art. 216 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), które stanowią:

„Art. 199. 1. Stosunek pracy na podstawie powołania osoby zajmującej w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko:

- 1) kierownika centralnego urzędu administracji rządowej i jego zastępcy,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539.

- 2) prezesa agencji państwowej i jego zastępcy,
- 3) prezesa zarządu państwowego funduszu celowego i jego zastępcy,
- 4) Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia i jego zastępcy,
- 5) kierownika państwowej jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra i jego zastępcy

– objęte przepisami ustawy uchylanej w art. 214, nie ulega zmianie.

2. Członek korpusu służby cywilnej zajmujący w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z urlopu bezpłatnego udzielonego na czas powołania na to stanowisko, do dnia ustania stosunku pracy na tym stanowisku. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Art. 200. 1. Stosunek pracy osoby zajmującej w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) w państwowej jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy, objęte przepisami ustawy uchylanej w art. 214, przekształca się z dniem wejścia w życie ustawy w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, chyba że odrębne przepisy przewidują nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby pełniącej w dniu wejścia w życie ustawy funkcję dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) oraz jego zastępcy, objętej przepisami ustawy uchylanej w art. 214, mianowanej na podstawie odrębnych przepisów.

3. Członek korpusu służby cywilnej zajmujący w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z urlopu bezpłatnego udzielonego na czas powołania na to stanowisko, do dnia ustania stosunku pracy na tym stanowisku. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy, co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed powołaniem na wysokie stanowisko państwowe oraz zgodne z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.”

„Art. 202. W okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy warunek posiadania kompetencji kierowniczych na stanowiskach, o których mowa w art. 52 oraz w ustawach zmienianych w art. 135–139, 141–143, 145–147, 149–156, 158, 159, 161–185 oraz 187–189, uważa się za spełniony przez osoby, które:

- 1) uzyskały świadectwo potwierdzające kwalifikacje do pracy na wysokim stanowisku państwowym, wydane na podstawie art. 7 ust. 5 lub art. 8 ust. 7 ustawy uchylanej w art. 214;
- 2) w wyniku postępowania kwalifikacyjnego dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie w służbie cywilnej osiągnęły miejsce uprawniające do mianowania na podstawie ustawy uchylanej w art. 215.

Art. 203. W okresie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy, przy przeprowadzaniu naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, do osób, o których mowa w art. 202, nie stosuje się warunków określonych w art. 53 pkt 4 i 5.”

„Art. 206. 1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. wynagrodzenie osoby zatrudnionej na stanowisku kierownika państwowej jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy, a także dyrektora departamentu (kierownika komórki równorzędnej) w państwowej jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra oraz jego zastępcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego i dodatku za wieloletnią pracę.

2. Do dnia 31 grudnia 2009 r. do osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 91, art. 93 ust. 1 oraz art. 94 i 95.

3. Do ustalania wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy uchylanej w art. 214.

4. Do ustalania dodatku za wieloletnią pracę osoby, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 90 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 99.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się, jeżeli warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą osób wymienionych w ust. 1 określają odrębne przepisy.”

„Art. 216. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 1, art. 40–43, art. 45, art. 47–49, art. 160 i art. 186 pkt 2–6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.”;

- 6) art. 10 ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 26, poz. 156), który stanowi:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 126 § 6, 131¹ § 3, 505³¹ § 6, 783 § 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, art. 17b ustawy, o której mowa w art. 5 oraz art. 7 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
  - 2) art. 2–4 niniejszej ustawy, art. 2 ust. 4 pkt 3, art. 85 ust. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w art. 5 oraz art. 6 i 8 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2009 r.”;
- 7) art. 2–4 ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 79, poz. 660), które stanowią:

„Art. 2. 1. Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa jest obowiązkowe, prowadzi się na dotychczasowych zasadach.

2. Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa może przejąć do prowadzenia poszczególne sprawy lub grupy spraw, o których mowa w ust. 1, na podstawie art. 8a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa jest wyłączone, prowadzi się na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.

4. W sprawach, w których Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zastępstwo to jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa do zakończenia sprawy.

Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 oraz art. 43 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 8) art. 12 ustawy z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów (Dz. U. Nr 216, poz. 1676), który stanowi:

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 10, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2009 r.”;

- 9) art. 181, art. 184 i art. 191 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), które stanowią:

„Art. 181. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych przeprowadzą, w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przegląd wytworzonych w podległych im jednostkach organizacyjnych materiałów zawierających informacje niejawne w celu ustalenia, czy spełniają ustawowe przesłanki ochrony na podstawie ustawy, i dokonają w razie potrzeby zmiany lub zniesienia klauzuli tajności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zbiorów materiałów spraw zakończonych oraz kartotek ewidencyjnych, w szczególności stanowiących materiał archiwalny przekazany do właściwych archiwów na podstawie odrębnych przepisów.

3. Kierownik właściwego archiwum, w uzasadnionych przypadkach, może zwrócić się do kierownika jednostki organizacyjnej, która przekazała materiał archiwalny, o którym mowa w ust. 2, o przeprowadzenie przeglądu tego materiału w celu ustalenia, czy spełnia ustawowe przesłanki ochrony, i dokonanie w razie potrzeby zmiany lub zniesienia klauzuli tajności.”

„Art. 184. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których w dniu wejścia w życie ustawy funkcjonują kancelarie tajne, informują o nich w terminie do 3 miesięcy od tej daty odpowiednio ABW lub SKW, z określeniem klauzuli tajności przetwarzanych informacji niejawnych.”

„Art. 191. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 131, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

- 10) art. 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego (Dz. U. poz. 1544), który stanowi:

„Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Kopacz*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 18 lipca 2013 r. (poz. 1150)

U S T A W A

z dnia 8 lipca 2005 r.

o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. W celu zapewnienia ochrony prawnej praw i interesów Skarbu Państwa tworzy się Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, zwaną dalej „Prokuratorią Generalną”.

2. Prokuratoria Generalna jest państwową jednostką organizacyjną.

3. Nadzór nad Prokuratorią Generalną sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 2.¹⁾ Prokuratoria Generalna jest niezależna w zakresie czynności podejmowanych w ramach zastępstwa procesowego Skarbu Państwa oraz co do treści wydawanych opinii prawnych.

Art. 3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa składa corocznie Sejmowi, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej w poprzednim roku kalendarzowym.

Rozdział 2

Zakres działania Prokuraturii Generalnej

Art. 4. 1. Do zadań Prokuraturii Generalnej należy:

- 1)²⁾ wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5;
- 2)³⁾ zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi i polubownymi;
- 3) zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych;
- 4) wydawanie opinii prawnych;
- 5)⁴⁾ opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących praw lub interesów Skarbu Państwa, a także regulujących postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi.

2. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną dotyczy spraw, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową albo pozwaną, albo też uczestnikiem postępowania przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym.

3. Rada Ministrów może wyznaczyć Prokuratorię Generalną do reprezentowania Rady Ministrów lub ministrów w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

4. (uchylony).⁵⁾

5.⁶⁾ Prokuratoria Generalna nie wykonuje zastępstwa procesowego:

- 1) państwowych osób prawnych;
- 2) Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 79, poz. 660), która weszła w życie z dniem 12 czerwca 2009 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 264, poz. 2205), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 3; w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵⁾ Przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

Art. 5.⁷⁾ 1. Przy wykonywaniu zadań Prokuratoria Generalna współdziała z:

- 1) organami władzy publicznej,
- 2) państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej,
- 3) organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień,
- 4) organami administracji rządowej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa

– zwanymi dalej „podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa”.

2. Prokuratoria Generalna przy wykonywaniu zadań współdziała również z państwowymi osobami prawnymi.

3. Prokuratoria Generalna, w ramach współdziałania, o którym mowa w ust. 1, może żądać i otrzymywać informacje i dokumenty, stanowiące tajemnicę prawnie chronioną, niezbędne do wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa lub zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 6. (uchylony).⁸⁾

Art. 7.⁹⁾ 1. W postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych Prokuratoria Generalna bierze udział na wezwanie organu władzy publicznej, jeżeli zachodzi konieczność ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prokuratoria Generalna może, na wniosek organu władzy publicznej, przejąć zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepisy art. 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

3. Prokuratoria Generalna może odmówić przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, chyba że wykonywanie zastępstwa polecił Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa mogą polecić wykonywanie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej również wtedy, jeżeli Prokuratoria Generalna odmówiła przejęcia tego zastępstwa innemu organowi władzy publicznej.

4. Odmowę przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy.

5. Stanowisko Prokuraturii Generalnej w przedmiocie odmowy przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej jest wiążące, z zastrzeżeniem ust. 3 zdanie drugie.

Art. 8.⁹⁾ 1. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe do zakończenia sprawy, z zastrzeżeniem art. 8b:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy;
- 2) w sprawach:
  - a) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
  - b) o stwierdzenie zasiedzenia– jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł;
- 3) w sprawach rozpoznawanych przez sądy polubowne, niezależnie od tego, czy miejsce postępowania przed tym sądem znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też poza jej granicami lub nie jest oznaczone.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 2 obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną nie ustaje mimo obniżenia się w toku sprawy wartości przedmiotu sprawy do kwoty 1 000 000 zł lub poniżej.

Art. 8a.¹⁰⁾ 1. Prokuratoria Generalna z urzędu lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa może przejąć zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Przejęcie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa może nastąpić w każdym stadium postępowania.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ Przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Stanowisko Prokuraturii Generalnej w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa jest wiążące. Odmowę przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa Prokuratura Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prokuratura Generalna zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Do zawiadomienia Prokuratura Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

Art. 8b.¹⁰⁾ 1. W przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 1, Prokuratura Generalna, za zgodą lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, może przekazać temu podmiotowi do prowadzenia sprawę lub grupę spraw, z wyjątkiem spraw, w których występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów.

2. Przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia może nastąpić przed wszczęciem lub w każdym stadium postępowania.

3. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło przed wszczęciem postępowania, podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa wraz z pismem wszczynającym postępowanie. Do zawiadomienia sądu o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, podmiot reprezentujący Skarb Państwa załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

4. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło po wszczęciu postępowania, Prokuratura Generalna zawiadamia sąd o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa. Do zawiadomienia sądu o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, Prokuratura Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

5. W przypadku przekazania podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, podmiot ten wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa również przed Sądem Najwyższym.

Art. 9. (uchylony).¹¹⁾

Art. 10. 1. W sprawach dotyczących ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa, Prokuratura Generalna, na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, wydaje opinie prawne, w tym także opiniuje projekty umów, których stroną jest lub ma być Skarb Państwa.

2. Prezes Prokuraturii Generalnej albo dyrektor jej oddziału nie może odmówić wydania opinii prawnej, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przekracza kwotę 1 000 000 zł.

3. Odmowa wydania opinii prawnej następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1; odmowa jest wiążąca.

Art. 11.¹²⁾ 1. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, ponosi podmiot reprezentujący Skarb Państwa, którego dotyczy przedmiot tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuraturę Generalną.

3. Koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratura Generalna, przysługują Skarbowi Państwa – Prokuraturii Generalnej. Koszty te są egzekwowane przez Skarb Państwa – Prokuraturę Generalną na podstawie tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wydaną na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

4. W sprawach, w których Prokuratura Generalna wykonuje zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 12.¹³⁾ 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia niezwłocznie Prokuraturę Generalną o stanie prawnym lub faktycznym związanym z działalnością tego podmiotu, który uzasadnia wszczęcie w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, przekazując jednocześnie informacje i dokumenty niezbędne do wszczęcia postępowania sądowego.

¹¹⁾ Przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

2.¹⁴⁾ W przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o zaistnieniu okoliczności, które czynią dopuszczalnym podjęcie czynności przed Sądem Najwyższym, podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej informacje i dokumenty zgromadzone w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem co do potrzeby podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym.

Rozdział 3

Czynności i pełnomocnictwa Prokuratorii Generalnej

Art. 13.¹⁵⁾ 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

2. Na żądanie Prokuratorii Generalnej lub z własnej inicjatywy podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej stanowisko w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna.

3. W przypadkach wymagających wiadomości specjalistycznych, Prokuratoria Generalna może zasięgać opinii biegłych i korzystać z tłumaczy.

Art. 14.¹⁵⁾ 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa składa Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski w przedmiocie wszczęcia postępowania lub czynności procesowych w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Prokuratoria Generalna nie jest związana treścią wniosków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie wszczęcia postępowania, cofnięcia pozwu lub wniosku, uznania roszczenia lub wniosku, zrzeczenia się roszczenia, ograniczenia roszczenia lub zawarcia ugody sądowej jest wiążący dla Prokuratorii Generalnej. W razie niezgodności stanowiska Prokuratorii Generalnej z wnioskiem podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratoria Generalna żąda od podmiotu reprezentującego Skarb Państwa stanowiska na piśmie.

3. W przypadku, w którym nie można ustalić podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w określonej sprawie, wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, może złożyć, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

4. Jeżeli podmiot reprezentujący Skarb Państwa, mimo żądania Prokuratorii Generalnej, nie składa w określonym terminie wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prokuratoria Generalna – o ile jest to konieczne dla zachowania terminów wynikających z przepisów prawa albo ustalonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający – podejmuje czynności według swojego uznania, zawiadamiając o tym podmiot reprezentujący Skarb Państwa.

5.¹⁶⁾ Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku określonym w ust. 3, jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie złożył wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 15. 1.¹⁷⁾ Czynności zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi wykonują wyłącznie radcowie Prokuratorii Generalnej.

2.¹⁷⁾ Czynności zastępstwa procesowego mogą wykonywać również Prezes i wiceprezesi Prokuratorii Generalnej.

3.¹⁷⁾ Dokumentem upoważniającym radcę Prokuratorii Generalnej do wykonywania czynności zastępstwa procesowego jest legitymacja służbowa, która zawiera w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe radcy Prokuratorii Generalnej.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej radcy Prokuratorii Generalnej oraz sposób dokonywania wpisów w tej legitymacji i postępowania z nią, a także organ właściwy do jej wydania, uwzględniając w szczególności termin ważności legitymacji służbowej, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot oraz postępowanie w razie utraty legitymacji służbowej.

Art. 16. 1. Radcowie Prokuratorii Generalnej, biorąc udział w rozprawach sądowych, występują w stroju urzędowym. Strojem urzędowym jest toga.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór stroju urzędowego radców Prokuraturii Generalnej, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.

Art. 17. 1. Jeżeli zachodzi konieczność wykonywania zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami lub innymi organami orzekającymi w sprawach wymagających znajomości prawa obcego albo procedur lub instytucji międzynarodowych, Prokuratura Generalna może powierzyć to zastępstwo w drodze umowy cywilnoprawnej radcy prawnemu, adwokatowi lub innej osobie uprawnionej do występowania w charakterze pełnomocnika procesowego.

2. Koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, ponosi Prokuratura Generalna.

3. Do ustanowienia pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, 984 i 1047).

Art. 17a.¹⁸⁾ 1. Dane do składania podpisu elektronicznego na potrzeby elektronicznego postępowania upominawczego są udzielane radcom Prokuraturii Generalnej po złożeniu stosownego wniosku za pośrednictwem odpowiednio dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Dopuszcza się również komunikowanie się radcy Prokuraturii Generalnej z sądem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przy wykorzystaniu bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

3. Wnioski radców Prokuraturii Generalnej o udzielenie danych wskazanych w ust. 1 złożone odpowiednio do dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej będą przesyłane właściwemu sądowi wraz z potwierdzeniem zatrudnienia radcy Prokuraturii Generalnej odpowiednio we właściwym oddziale Prokuraturii Generalnej lub w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej. Osoby zamierzające komunikować się z sądem w sposób wskazany w ust. 2 zawiadamiają o tym sąd za pośrednictwem odpowiednio dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej, podając dane do weryfikacji podpisu elektronicznego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, odpowiednio dyrektor właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezes Prokuraturii Generalnej przesyła sądowi w terminie 14 dni od daty złożenia wniosku.

Art. 18. W sprawach o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa stanowiska Prokuraturii Generalnej są przyjmowane kolegialnie.

Rozdział 4

Organizacja Prokuraturii Generalnej

Art. 19. 1. Pracami Prokuraturii Generalnej kieruje Prezes Prokuraturii Generalnej, przy pomocy wiceprezesów Prokuraturii Generalnej i dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej.

2. Prezes Prokuraturii Generalnej ponadto:

- 1) reprezentuje Prokuratorie Generalną;
- 2) kieruje Głównym Urzędem Prokuraturii Generalnej;
- 3) jest przełożonym wszystkich radców i innych pracowników Prokuraturii Generalnej.

3. Wiceprezesa Prokuraturii Generalnej kierują działami jej pracy, wyznaczonymi przez Prezesa Prokuraturii Generalnej.

4.¹⁹⁾ Prokuratura Generalna używa wizerunku orła ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęci urzędowej określonej w przepisach o pieczęciach państwowych.

Art. 20. 1.²⁰⁾ Prezesa Prokuraturii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Prokuraturii Generalnej.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 8 ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 26, poz. 156), który wszedł w życie z dniem 1 października 2009 r.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 187 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505), która weszła w życie z dniem 24 marca 2009 r.

2. (uchylony).²¹⁾

3.²²⁾ Wiceprezesów Prokuratury Generalnej, w liczbie nieprzekraczającej 2, powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Prokuratury Generalnej. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje, na wniosek Prezesa Prokuratury Generalnej, wiceprezesów Prokuratury Generalnej.

4.²²⁾ Stanowisko Prezesa Prokuratury Generalnej może zajmować osoba, która:

- 1) posiada kompetencje kierownicze;
- 2) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 3) spełnia wymagania do zajmowania stanowiska radcy Prokuratury Generalnej.

4a.²³⁾ Informację o naborze na stanowisko Prezesa Prokuratury Generalnej ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

4b.²³⁾ Termin, o którym mowa w ust. 4a pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4c.²³⁾ Nabór na stanowisko Prezesa Prokuratury Generalnej przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

4d.²³⁾ Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4c, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

4e.²³⁾ Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4d, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

4f.²³⁾ W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.

4g.²³⁾ Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

²¹⁾ Przez art. 78 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217), która weszła w życie z dniem 27 października 2006 r.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 187 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 20.

²³⁾ Dodany przez art. 187 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 20.

4h.²³⁾ Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

4i.²³⁾ Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

4j.²³⁾ Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Prokuratury Generalnej.

4k.²³⁾ Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4 i ust. 4a–4i.

5. Powołanie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁴⁾).

6. (uchylony).²⁵⁾

7.²⁶⁾ Przepisy rozdziałów 3 i 5 stosuje się odpowiednio do Prezesa i wiceprezesów Prokuratury Generalnej.

Art. 21. 1. Ze stanowiskami Prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej nie można łączyć przynależności do partii politycznych ani pełnienia funkcji publicznych.

2. Prezes i wiceprezesi Prokuratury Generalnej nie mogą prowadzić działalności zarobkowej, z wyjątkiem działalności naukowej, naukowo-dydaktycznej, dydaktycznej i publicystycznej.

Art. 22.²⁷⁾ 1. W skład Prokuratury Generalnej wchodzi Główny Urząd Prokuratury Generalnej z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie oraz mogą wchodzić oddziały Prokuratury Generalnej.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może tworzyć, w drodze zarządzenia, oddziały Prokuratury Generalnej z siedzibami w miejscowościach, w których mają siedziby sądy apelacyjne. W zarządzeniu określa się siedzibę i właściwość miejscową oddziału, która obejmuje obszar właściwości co najmniej jednego sądu apelacyjnego.

3. Główny Urząd Prokuratury Generalnej wykonuje zadania i czynności oddziału Prokuratury Generalnej w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz w obszarach właściwości sądów apelacyjnych, dla których nie utworzono oddziałów Prokuratury Generalnej.

4. Prezes Prokuratury Generalnej może przekazać sprawę oddziałowi lub Głównemu Urzędowi Prokuratury Generalnej z pominięciem ich właściwości miejscowej, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepis art. 8a ust. 3 stosuje się odpowiednio.²⁸⁾

Art. 23. 1. Oddziały Prokuratury Generalnej w okręgach swojej właściwości miejscowej samodzielnie wykonują zadania i czynności Prokuratury Generalnej.

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110 oraz z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028.

²⁵⁾ Przez art. 78 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 21.

²⁶⁾ Dodany przez art. 187 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 20.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

²⁸⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Oddziałem Prokuraturii Generalnej kieruje dyrektor oddziału, któremu funkcję tę powierza Prezes Prokuraturii Generalnej. Dyrektor oddziału jest przełożonym radców i innych pracowników tego oddziału.

3. Funkcję dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej powierza się radcy Prokuraturii Generalnej.

Art. 23a.²⁹⁾ W sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratura Generalna, sąd, trybunał lub inny organ orzekający dokonuje doręczeń pism i orzeczeń do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo do właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej.

Art. 24. Prokuratura Generalna jest jednostką budżetową i prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w odrębnych przepisach dla państwowych jednostek budżetowych.

Art. 25. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nadaje Prokuraturii Generalnej, w drodze zarządzenia, statut określający organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania Prokuraturii Generalnej, a w szczególności:

- 1) organizację wewnętrzną Głównego Urzędu i oddziałów Prokuraturii Generalnej, w tym funkcje inne niż dyrektor oddziału występujące w Prokuraturii Generalnej;
- 2) tryb udzielania pełnomocnictw, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w drodze zarządzenia, określi sposób i tryb przygotowywania, przyjmowania i prezentowania stanowisk Prokuraturii Generalnej, o których mowa w art. 18, z uwzględnieniem przesłanek kwalifikowania spraw do kategorii spraw o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

3. Prezes Prokuraturii Generalnej ustala, w drodze zarządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania Prokuraturii Generalnej, który określa w szczególności:

- 1) tryb wykonywania zadań i czynności w Prokuraturii Generalnej;
- 2) rozkład czasu pracy w Prokuraturii Generalnej w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia, w tym czas rozpoczynania i kończenia pracy w poszczególnych dniach tygodnia, z uwzględnieniem zasad dotyczących pracowników urzędów państwowych.

4.³⁰⁾ Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorów Generalną i te podmioty, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,
- 2) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej z organami władzy publicznej, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorów Generalną i te organy, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,
- 3) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wydawaniu opinii prawnych z organami administracji publicznej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa

– mając na względzie zapewnienie należytej ochrony praw i interesów Skarbu Państwa oraz dostępu Prokuraturii Generalnej do niezbędnych informacji i dokumentów, a także uwzględniając wymogi wynikające z przepisów dotyczących właściwych postępowań.

Rozdział 5

Radcowie Prokuraturii Generalnej i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej

Art. 26. W Prokuraturii Generalnej są zatrudnieni radcowie Prokuraturii Generalnej i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej, zwani dalej „radcami”.

Art. 27. 1. Radcowie, wykonując czynności procesowe, kierują się własnym przekonaniem opartym na wiedzy prawniczej i doświadczeniu.

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

2. Radcowie przy wykonywaniu czynności procesowych są niezależni.

3.³¹⁾ Radcowie mają prawo sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem w zakresie określonym odrębnymi przepisami. Poświadczenie powinno zawierać podpis radcy, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie – również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiśki, poprawki lub uszkodzenia) radca stwierdza to w poświadczeniu.

Art. 28. 1. Radcowie wykonują polecenia przełożonych, dotyczące treści czynności zastępstwa. Na żądanie radcy przełożony wydaje polecenie na piśmie wraz z uzasadnieniem.

2. Jeżeli radca nie zgadza się z poleceniem, o którym mowa w ust. 1, może żądać, by zmieniono polecenie albo by wyłączono go od udziału w sprawie. W sprawach tych rozstrzyga ostatecznie przełożony tego przełożonego, który wydał polecenie.

3. W przypadku gdy w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym ujawnią się nowe okoliczności, radca samodzielnie podejmuje decyzje związane z dalszym tokiem postępowania.

Art. 29. 1. Radcą Prokuraturii Generalnej może być osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 3) ukończyła wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskała tytuł magistra albo ukończyła zagraniczne studia prawnicze, uznane w Polsce;
- 4) posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza albo zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojskowego lub sędziego sądu administracyjnego albo stanowisko prokuratora;
- 5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nieumyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu;
- 6) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu radcy.

2. Wymóg określony w ust. 1 pkt 4 nie dotyczy osoby, która:

- 1) posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych lub
- 2) pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej pięć lat.

3.³²⁾ Osoba ubiegająca się o zatrudnienie na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej, urodzona przed dniem 1 sierpnia 1972 r., składa oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.³³⁾) albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.

Art. 30. 1.³⁴⁾ Starszym radcą Prokuraturii Generalnej może być:

- 1) radca Prokuraturii Generalnej, który przez co najmniej trzy lata zajmował stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej, lub
- 2) osoba, która posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, lub
- 3) osoba, która posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza i wykonywała ten zawód przez co najmniej pięć lat, lub

³¹⁾ Dodany przez art. 9 ustawy z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustaw w zakresie uwierzytelniania dokumentów (Dz. U. Nr 216, poz. 1676), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

³²⁾ Dodany przez art. 50 pkt 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162), która weszła w życie z dniem 15 marca 2007 r.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375, z 2010 r. Nr 79, poz. 522, Nr 96, poz. 620, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1036 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 76, poz. 408, Nr 84, poz. 455 i Nr 89, poz. 514 oraz z 2012 r. poz. 1529.

³⁴⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 50 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 32.

- 4) osoba, która zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojskowego lub sędziego sądu administracyjnego albo stanowisko prokuratora przez co najmniej trzy lata, lub
  - 5) osoba, która pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej osiem lat.
- 2.³⁵⁾ Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 29 ust. 3.

Art. 31. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia nie mogą być zatrudnieni w Prokuraturii Generalnej, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek służbowej podległości.

Art. 32. 1. Radców mianuje Prezes Prokuraturii Generalnej.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 33.³⁶⁾ Przed wręczeniem aktu mianowania radca Prokuraturii Generalnej i starszy radca Prokuraturii Generalnej, o którym mowa w art. 30 pkt 2–5, składa wobec Prezesa Prokuraturii Generalnej ślubowanie według następującej rotacji: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa oraz strzec praw i interesów Skarbu Państwa, obowiązki swoje wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”. Składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 34. Obowiązkiem radcy jest postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem, a w szczególności:

- 1) chronić prawa i interesy Skarbu Państwa;
- 2) rzetelnie i terminowo wykonywać czynności służbowe;
- 3) przestrzegać tajemnic ustawowo chronionych;
- 4) stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

Art. 35. Czas pracy radcy jest określony rozmiarem jego zadań i czynności służbowych i nie może przekraczać norm określonych w przepisach dotyczących pracowników urzędów państwowych.

Art. 36. 1. W uzasadnionych przypadkach radca może być przeniesiony, na okres do 6 miesięcy, do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej albo w innym jej oddziale. W okresie przeniesienia przysługuje mu wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie takie dopuszczalne jest tylko raz na dwa lata.

2. Niedopuszczalne jest czasowe przeniesienie, bez zgody zainteresowanego, do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo jej oddziału, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub radcy sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne radcy.

Art. 37. 1. Radca zachowuje w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem swoich czynności służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, trwa również po ustaniu zatrudnienia.

3. Zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

Art. 38. 1. Radca nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku naukowym, naukowo-dydaktycznym lub dydaktycznym.

2. Radca nie może podejmować zajęcia lub sposobu zarobkowania, które pozostawałyby w sprzeczności z jego czynnościami służbowymi albo wzbudzałyby podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Art. 39. Radca nie może wykonywać mandatu posła, senatora lub radnego ani być członkiem partii politycznej.

Art. 40. Radcy nie wolno uczestniczyć w strajkach lub akcjach zakłócających normalne funkcjonowanie Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej lub jej oddziału albo w działalności sprzecznej z obowiązkami radcy.

³⁵⁾ Dodany przez art. 50 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 32.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 161 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), która weszła w życie z dniem 2 stycznia 2011 r.

Art. 41. Radca niezwłocznie zawiadamia Prezesa Prokuraturii Generalnej o toczącej się sprawie sądowej, w której występuje jako strona lub uczestnik postępowania.

Art. 42. 1. Radca podlega co dwa lata ocenie kwalifikacyjnej. Ocena kwalifikacyjna może być dokonana w każdym czasie na polecenie Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Ocena kwalifikacyjna dotyczy wykonywania przez radcę zadań i czynności służbowych.

3. Oceny kwalifikacyjnej dokonuje dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej, w którym radca jest zatrudniony, a oceny radców zatrudnionych w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej – Prezes Prokuraturii Generalnej.

4. Ocenę kwalifikacyjną doręcza się na piśmie radcy, którego dotyczy.

5. Od oceny kwalifikacyjnej radca może zwrócić się, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, do Prezesa Prokuraturii Generalnej z wnioskiem o dokonanie ponownej oceny kwalifikacyjnej.

6. Od oceny kwalifikacyjnej przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb dokonywania oceny kwalifikacyjnej, uwzględniając wśród kryteriów postępowanie zgodne ze złożonym ślubowaniem oraz staranność, rzetelność i terminowość wykonywania czynności służbowych.

Art. 43. 1.³⁷⁾ Wynagrodzenie radcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego odpowiadającego zajmowanemu stanowisku służbowemu, dodatku za wieloletnią pracę oraz dodatku funkcyjnego w razie powierzenia funkcji w Prokuraturii Generalnej.

1a.³⁸⁾ Radca wykonujący czynności zastępstwa procesowego jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej albo na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie, w której czynności te były przez niego wykonywane, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej. Wysokość i termin wypłaty dodatkowego wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna.

1b.³⁸⁾ Jeżeli czynności zastępstwa procesowego w sprawie były wykonywane przez więcej niż jednego radcę, kwotę dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1a, Prezes Prokuraturii Generalnej dzieli między radców, z uwzględnieniem nakładu pracy poszczególnych radców.

2.³⁹⁾ Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej,
- 2) stawki dodatku funkcyjnego osób pełniących w Prokuraturii Generalnej funkcje określone w art. 23 ust. 2 i 3 oraz w zarządzeniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1

– z uwzględnieniem poziomu wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych sędziów sądów powszechnych, przyjmując, że określone w ten sposób wynagrodzenie zasadnicze radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie może przekraczać 130% wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu.

Art. 44.⁴⁰⁾ 1. Radcy przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie, zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3.⁴¹⁾ Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej) jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 50 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 32.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób zaliczania zakończonych okresów zatrudnienia do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę oraz okresy, za które przysługuje ten dodatek, i terminy jego wypłaty, z uwzględnieniem odrębnych przepisów dotyczących takiego dodatku.

Art. 45. 1. Prezes Prokuraturii Generalnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej może przyznać radcy nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości do 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji Prezesa Prokuraturii Generalnej i może być przez niego podwyższony w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 46. Radcom przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy – 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 47. Radcy wykonującemu na polecenie przełożonego czynności służbowe poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 48.⁴²⁾ Radcy przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni – po 10 latach pracy w Prokuraturii Generalnej;
- 2) 12 dni – po 20 latach pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 49. (uchylony).⁴³⁾

Art. 50. 1. Radcy, którego stosunek pracy został rozwiązany z powodu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli radca przepracował co najmniej 20 lat – w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Miesięczne wynagrodzenie stanowiące podstawę ustalenia wysokości odprawy, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

Art. 51. 1. Stosunek pracy radcy tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu na czas trwania tego aresztowania.

2. W okresie zawieszenia stosunku pracy radcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy wynagrodzenia miesięcznego przysługującego mu w dniu tymczasowego aresztowania.

3. W przypadku prawomocnego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie umorzono warunkowo albo z powodu przedawnienia lub amnestii.

4. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze radcy.

Art. 52. 1. Stosunek pracy radcy Prokuraturii Generalnej ulega rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia w razie:

- 1) niespełniania wymogów koniecznych do zajmowania stanowiska służbowego radcy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1, 2 lub 5;
- 1a)⁴⁴⁾ złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴³⁾ Przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 50 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 32.

- 2) prawomocnego orzeczenia środka karnego pozbawienia praw publicznych albo zakazu zajmowania stanowiska w urzędach organów władzy publicznej lub wykonywania zawodu prawniczego;
- 3) nieobecności w pracy przez okres 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 4) dwukrotnego otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej;
- 5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą bez wypowiedzenia może nastąpić w razie ciągłej nieobecności w pracy z powodu choroby, dłużej niż przez okres roku.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą następuje z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo innym równorzędnym orzeczeniem całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy.

4. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie:

- 1) (uchylony);⁴⁵⁾
- 2) reorganizacji w Prokuraturii Generalnej, jeżeli przeniesienie na inne stanowisko służbowe, za zgodą radcy, nie jest możliwe.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, w okresie między rozwiązaniem stosunku pracy a podjęciem zatrudnienia lub działalności gospodarczej, nie dłużej niż przez 6 miesięcy, przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

6. W przypadku gdy w okresie, o którym mowa w ust. 5, były radca pobiera świadczenie określone w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.⁴⁶⁾), wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu, a jeżeli radca nabył prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.⁴⁷⁾) – świadczenie pieniężne nie przysługuje.

7. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych, a także do okresów składkowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

8. Od świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, Prokuratura Generalna odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 53. 1. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić:

- 1) w drodze porozumienia stron;
- 2) za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonany przez radcę.

2. Okres wypowiedzenia stosunku pracy z radcą kończy się ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.

3. W okresie wypowiedzenia stosunku pracy radca może być zwolniony z obowiązku wykonywania czynności służbowych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy.

Art. 54. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do stosunku pracy radców stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

⁴⁵⁾ Przez art. 14 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego (Dz. U. poz. 1544), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

⁴⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690, z 2010 r. Nr 105, poz. 668, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 138, poz. 808, Nr 171, poz. 1016, Nr 197, poz. 1170, Nr 199, poz. 1175, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1706, z 2012 r. poz. 611, 637, 769, 1342 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 675, 827 i 983.

⁴⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203, z 2012 r. poz. 118, 251, 637, 664 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 240, 786, 960 i 1036.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 55. 1.⁴⁸⁾ Radca ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą obrazę przepisów prawa i za uchybienia godności zawodu.

2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu czynności służbowych, stanowiące ściąganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, radca odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 55a.⁴⁹⁾ 1. Za przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, nieuzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, Prezes Prokuraturii Generalnej może udzielić radcy ostrzeżenia na piśmie, po uprzednim wysłuchaniu radcy. Przepis art. 61 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

2. Radca może w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostrzeżenia na piśmie wystąpić do sądu pracy o uchylenie ostrzeżenia. Od orzeczenia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 56. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do trzech lat na wyższe stanowisko służbowe;
- 5) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe lub pozbawienie funkcji;
- 6) wydalenie z pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 57. 1. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte niezależnie od innych rodzajów odpowiedzialności za ten sam czyn.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie miesiąca od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy radca nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg miesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się radcy do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

Art. 58. 1. Radca może być zawieszony w czynnościach służbowych, jeżeli jest konieczne z uwagi na charakter czynu natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania czynności służbowych.

2. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej. Na decyzję o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania radcy sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

3. Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko radcy postępowania dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5, z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania.

4. W toku postępowania dyscyplinarnego komisja dyscyplinarna może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach.

5. Komisja dyscyplinarna II instancji, wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec o utrzymaniu w mocy zawieszenia w czynnościach do dnia wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 64 ust. 2, lub upływu terminu do jego wniesienia. W przypadku wniesienia odwołania zawieszenie w czynnościach pozostaje w mocy do czasu rozpoznania odwołania, chyba że sąd apelacyjny uchyli zawieszenie wcześniej.

6. Prezes Prokuraturii Generalnej może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach, także w przypadkach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku gdy radca został zawieszony w czynnościach, Prezes Prokuraturii Generalnej może obniżyć do 50% wysokość jego wynagrodzenia miesięcznego na czas trwania zawieszenia. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, radcy wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

Art. 59. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają Komisja Dyscyplinarna Prokuraturii Generalnej w I instancji i Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna Prokuraturii Generalnej w II instancji.

2. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje na okres pięciu lat Prezes Prokuraturii Generalnej.

3.⁵⁰⁾ Członkiem komisji dyscyplinarnej może być radca dający należyłą rękojmię wykonywania tej funkcji.

4. Komisja dyscyplinarna orzeka w składach trzyosobowych.

5. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Art. 60. 1. Rzecznika dyscyplinarnego Prokuraturii Generalnej powołuje, na okres kadencji komisji dyscyplinarnej, Prezes Prokuraturii Generalnej spośród radców Prokuraturii Generalnej.

2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie Prezesa Prokuraturii Generalnej. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia radcę, którego ono dotyczy.

3. Decyzję o przekazaniu komisji dyscyplinarnej I instancji wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego podejmuje Prezes Prokuraturii Generalnej na podstawie wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

4. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:

- 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego;
- 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają;
- 3) udział w rozprawach przed komisjami dyscyplinarnymi w charakterze strony;
- 4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej I instancji;
- 5) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 61. 1. Komisja dyscyplinarna I instancji wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.

2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych.

3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród radców.

4. Komisja dyscyplinarna I instancji wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

6. Rozprawa jest jawna dla radców. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy; jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

7. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie.

8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady.

9. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 62. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.

---

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Art. 63. 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania orzeczenie nie podlega wykonaniu.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Art. 64. 1. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną II instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

Art. 65. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych radcy.

2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.

3. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i akt osobowych radcy po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się radcy, może na jego wniosek lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.

4. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.

5.⁵¹⁾ Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ostrzeżenia, o którym mowa w art. 55a ust. 1, z tym że uprawnienie do uznania ostrzeżenia za niebyłe i zarządzenia jego wykreślenia przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej.

Art. 66. W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi I i II instancji w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁵²⁾) dotyczące postępowania uproszczonego. Nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Rozdział 7⁵³⁾

Inni pracownicy Prokuraturii Generalnej

Art. 67. 1. W Prokuraturii Generalnej mogą być zatrudnieni pracownicy inni niż radcowie.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269), a w sprawach nieuregulowanych także w tych przepisach – przepisy Kodeksu pracy.

3. Jeżeli stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, regulują inne przepisy szczególne, do pracowników tych stosuje się również te przepisy.

⁵¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

⁵²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 480, 765 i 849.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 68. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 69. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 70. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 71. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 72. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 73. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 74. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 75. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 76. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 77. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 78. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 79. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 80. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 81. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 82. (pominięty).⁵⁴⁾

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 83. 1.⁵⁵⁾ Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie ustawy, w których zgodnie z jej przepisami, po dniu wejścia w życie ustawy, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, są prowadzone na dotychczasowych zasadach.

2. Prezes Prokuratury Generalnej może podjąć decyzję o przejściu do prowadzenia przez Prokuraturę Generalną poszczególnych spraw lub pewnej kategorii spraw, o których mowa w ust. 1, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa. O przejściu sprawy Prezes Prokuratury Generalnej powiadamia właściwy organ orzekający oraz strony lub uczestników postępowania.

3.⁵⁶⁾ Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest wyłączne, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.

Art. 84. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 85. (pominięty).⁵⁴⁾

Art. 86.⁵⁷⁾ Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 84 i 85, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia⁵⁸⁾;
- 2) rozdziałów 5–7 oraz art. 72, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

⁵⁴⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 3.

⁵⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 września 2005 r.